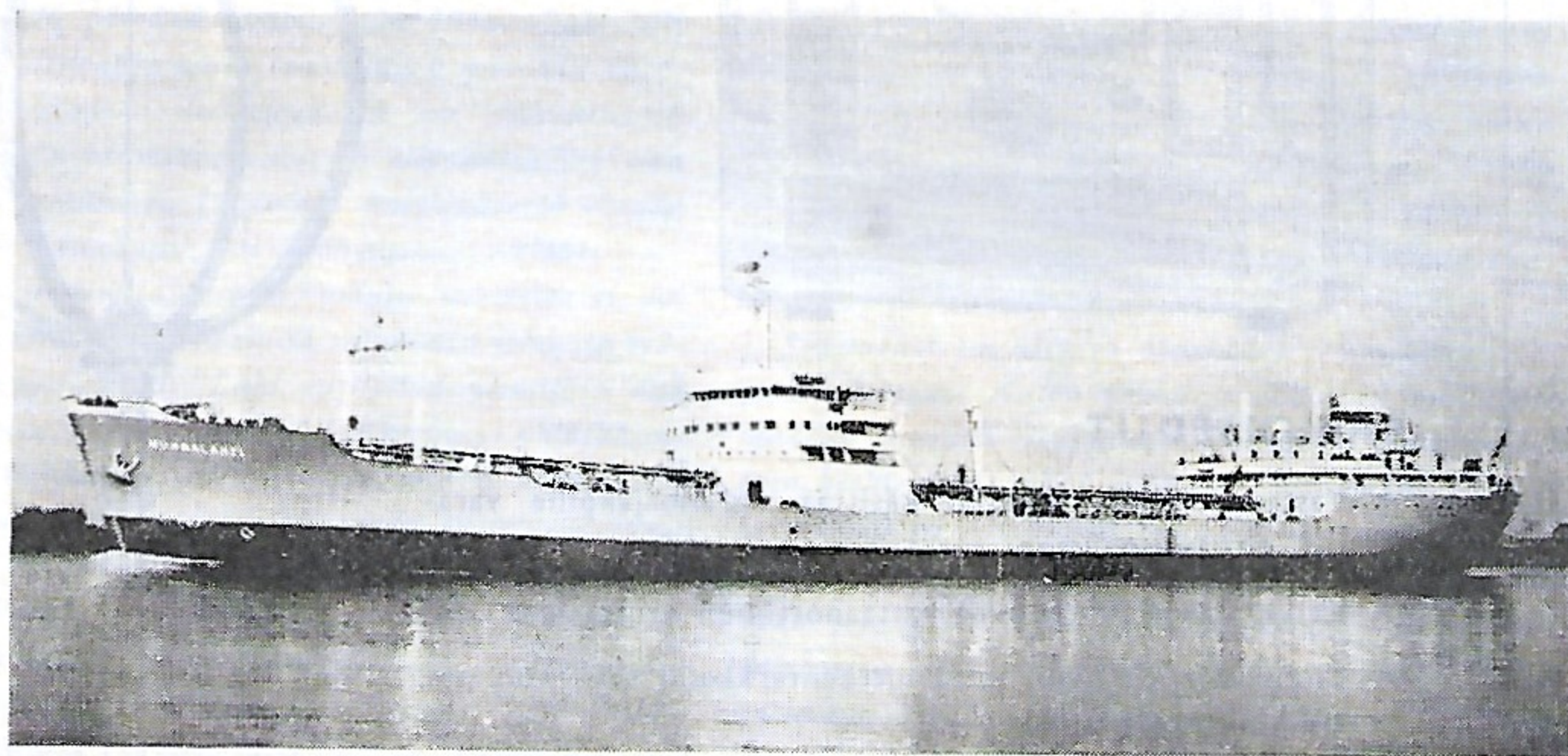

Radio-

S Ä H K Ö T T Ä J Ä

m/t **NUNNALAHTI**

11.841 brt.

edustaa

Suomen uusinta tankkilaivatonnistoa

NESTE Oy
HELSINKI

JOULUKUU

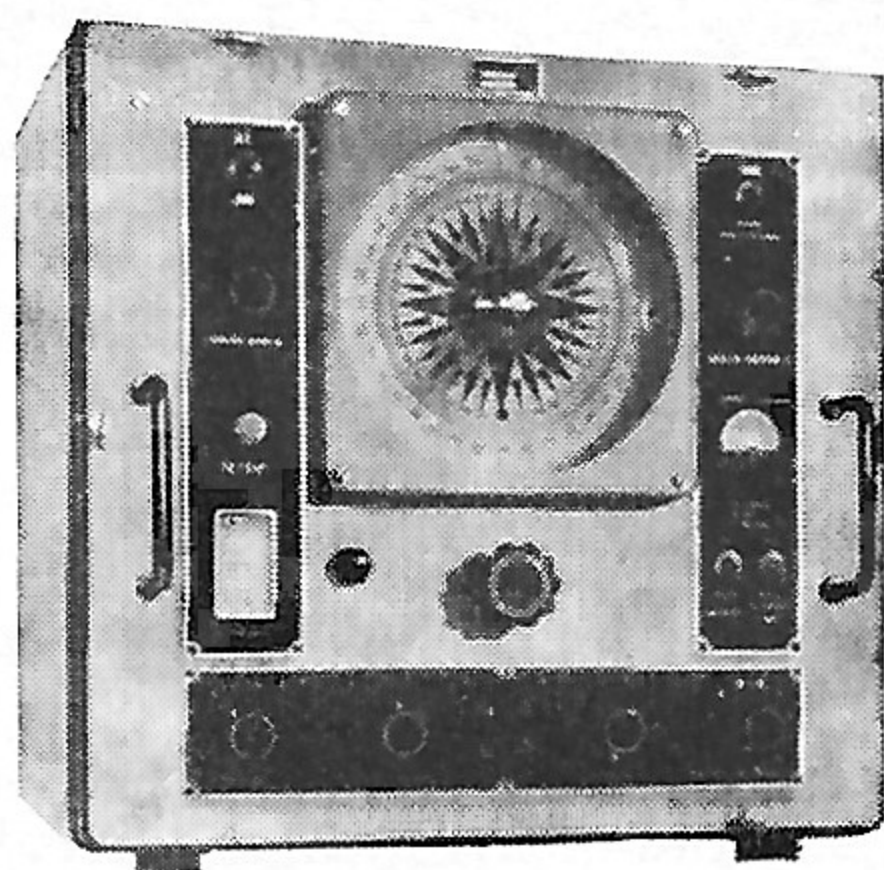
1 9 5 7

6

NYKYAIKAISIA LAIVARADIOLAITTEITA

RISTIKEHÄ-SUUNTIMISLAITE

VG 7

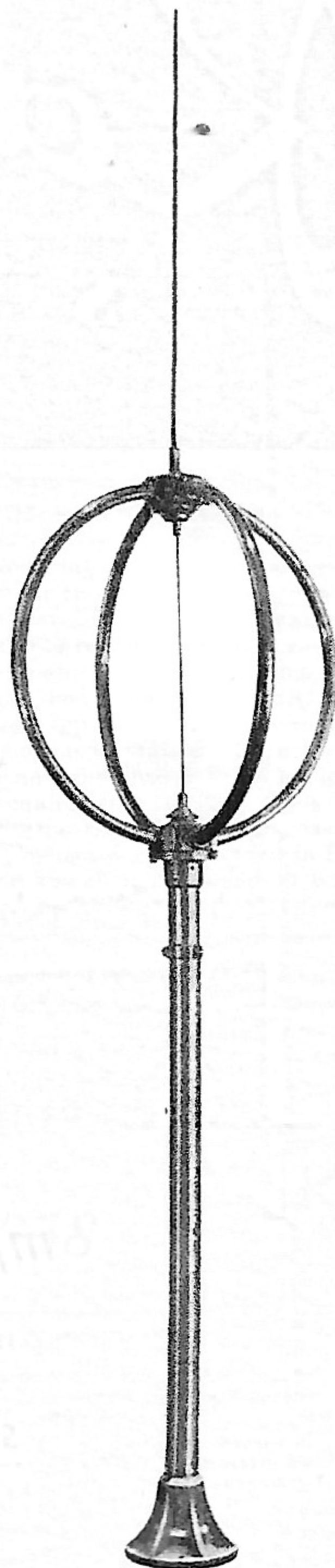

ERIKOISEDUT:

- * Vastaanottimen jaksoalue käsittää radiomajakoille varatun pitkäaaltoalueen
- * Kaikki säätöelimet ovat vastaanottimen etuseinässä
- * Yhdistetty virtojen- ja jännitteentarkkailu sekä minimin indikointi mittarilla
- * Kätevä automaattinen eksymänoikaisulaite
- * Sivusuunnan määräys vain vaihtokytkintä käyttäen
- * Kehäantennin etäisyys vastaanottimesta saa olla jopa 15 m
- * Vastaanotin saadaan kytkeä myös hätälähettimen virtalähteeseen.

Valtion Sähköpaja

Leppävaara - Puh. 45 00 01

Radiosähköttäjä

N:o 6. 1957 Kansainvälisten radiosähköttäjien äänenkannattaja

Joulukuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., Hki

8. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja B. A. Sinkkonen

Merenkulkijain

vakuutusturvan laajentaminen

Kuten tunnettua, hyväksyi Eduskunta Merimieseläkelain 26 päivänä tammikuuta 1956. Laki tuli voimaan kuitenkin vasta kesäkuun 1 päivänä 1956. Merimieseläkelain tarkoituksena on vakuutuksen avulla myöntää merimiestoimen elämäntehtäväkseen ottaneille ulkomaan liikenteen palveluksessa oleville henkilöille vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke.

On kuitenkin tapauksia, jolloin merimies ei voi saada Merimieseläkekassasta sairauden johdosta työkyvyttömyyseläkettä. Laki edellyttää nimittäin että sairaalloinen tila on pysyvä tai kestänyt yhtäjaksoisesti 6 kuukautta. Näin ollen alle 6 kuukauden kestäneestä sairausajasta ei saada työkyvyttömyyseläkettä. Tosin tällaisissakin tapauksissa varustamo on velvollinen huolehtimaan sairaskustannuksista kotimaassa 6 viikon ja ulkomailla 12 viikon ajalla sekä maksamaan palkan korkeintaan 2 kk sairausajalta, mutta ylimenevältä ajalta, sairauden jatkuaessa, ei asianomainen voi saada mitään korvausta sairaudestaan ellei se kestä yhtäjatkoisesti 6 kuukautta, kuten edellä mainittiin. Lisäksi jäävät kokonaan vaille Merimieseläkekassan työkyvyttömyyseläkettä kuten vanhuuseläkettäkin sellaiset merenkulkijat, jotka aikaisemman toimintansa perusteella ovat oikeutetut valtion virkamieseläkkeisiin. Viimeksi mainittuja on laivaradiosähköttäjinäkin useita.

Edellä mainituista seikoista johtuen on merenkulkijajärjestöjen piirissä viimeaikoina pohdittu kysymystä miten merenkulkijoille voitaisiin taata jokaisessa sattuneessa sairaustapauksessa sairaskorvaus. Ainoana ratkaisuna tähän on todettu olevan nykyisen vakuutusturvan laajentaminen siten, että kaikki merenkulkijat vakuutettaisiin jossain vakuutusyhtiössä yhteisvakuutuksella. Huomioonot-

taen merenkulkijoiden suuren lukumäärän, tulisi tällainen yhteisvakuutusmuoto myös taloudellisesti edullisemmaksi kuin jos kukin ottaisi yksityisen vakuutuksen. Tällaisen sairaskorvauksen ohella olisi tarpeen myös sellainen henkivakuutus, — joka suuruutensa puolesta vastaisi hautausapua — ja jonka turvin omaiset selviäisivät ensihädästään kuolemantapauksen sattuessa.

Alustavasti on asiassa neuvoteltu erään vakuutusyhtiön kanssa. Kuten ymmärrettävää, on vakuutusmaksun suuruus riippuvainen kaikkien merenkulkijain keski-ikästä. Siitä mitä suuruusluokkaa vakuutusmaksut ja korvaukset tulisivat olemaan, mainittakoon esimerkkeinä alustavien neuvottelujen pohjalta seuraavaa. Jos vakuutussumma kuolemantapauksessa ennen 60 vuoden ikää olisi 100.000 mk ja sairaalahoitomaksuja maksettaisiin vuoden aikana 24.000 mk kuukaudessa, olisi vakuutusmaksu näistä, keski-ikä ollessa 26 vuotta, 1.200 mk vuodessa ja keski-ikä ollessa 36 vuotta, 1.490 mk vuodessa. Vastaavasti, jos 100.000 mk vakuutussumma maksettaisiin kuolemantapauksessa ennen 65 vuoden ikää ja sairaalahoitomaksut 24.000 mk suuruisena kuukaudessa, olisivat vakuutusmaksut 26 vuoden keski-ikäällä laskettuna 1340 mk ja 36 vuoden keski-ikä mukaan 1650 mk vuodessa. Keski-ikästä riippuen saataisiin siis edellämäinitut 100.000 mk henkivakuutus ja 24.000 mk kuukautinen sairaskorvaus yhden vuoden aikana noin 1500 mk vuosimaksulla.

Vakuutusmaksujen suorituksesta yhtiölle vastaisi kukin merenkulkijajärjestö jäsentensä osalta, jotka puolestaan suorittaisivat maksunsa jäsenmaksun yhteydessä järjestölle.

Mahdollisuuksien rajoissa on myös sellainen jär-

POHJOISMAINEN TELEKONFERENSSI

Helsingissä 30. 10.—1. 11. 57

Konferenssiin osallistui kaikkiaan 33 osanottajaa Islannista, Norjasta, Ruotsista, Tanskasta ja Suomesta. Sen puheenjohtajana toimi pääjohtaja Ahola ja pääsihteerinä konttoripääll. V. Bränn. Käsittelyyn oli ehdotettu otettavaksi kaikkiaan 20 eri telealojen kysymystä. Näiden käsittelyä varten asetettiin kolme komiteaa:

komitea 1 (liikenne- ja maksukysymykset); pj., toimistopääll. H. Heimbürger Ruotsista ja siht., konttoripääll. V. Bränn Suomesta;

komitea 2 (puhelin- ja lennätinliikennettä koskevat teknilliset kysymykset); pj., johtaja H. Juselius Suomesta ja siht., insinööri R. Forslund Suomesta;

komitea 3 (radioliikennettä ja -tekniikkaa koskevat kysymykset); pj., pääinsinööri N. Søberg Norjasta ja siht., ensimmäinen toimistosihteerin A. Råberg Ruotsista.

Radiokomitean työhön osallistuivat osan aikaa pääjohtaja Briem Islannista ja pääjohtaja Sterky Ruotsista sekä varsinaisina neuvottelijoina pääinsinööri Søberg Norjasta, osastonjohtaja Ekström Ruotsista, osastoinsinööri Nielsen Tanskasta sekä yli-ins. Heino, johtaja Rissanen, yli-ins. Sainio ja esittelijä Sinkkonen Suomesta.

Kysymys pohjoismaisista televisioyhteyksistä (Tanskan ja Ruotsin ehdotus)

Tanskan televisio-ohjelman siirtoverkko on miltei loppuunrakennettu.

Ruotsin alustus tähtäsi siihen, että kaikki Pohjoismaat voitaisiin saattaa televisioyhteyteen keskenään. Ruotsi lähtee liikkeelle radiolinkkiyhteydellä Stockholm—Norrköping—Göteborg—Malmö,

jestely, että Suomen Merenkulkijain Säätiö suorittaisi osan vakuutusmaksuista, jolloin mainittu vakuutusmaksu jäisi pienemmäksi.

Edellä selostettu kysymys on siksi laajakantoinen että on syytä perusteellisesti syventyä siihen ja tutkia tarkasti kaikkia siihen liittyviä seikkoja. Ennen kaikkea on tärkeätä, että kukin liittomme jäsen pohtisi kysymystä omalta kohdaltaan, niin että seuraavassa vuosikokouksessa, jossa asia tulee keskusteltavaksi, voitaisiin saada jo jonkinlainen käsitys jäsenistön suhtautumisesta siihen.

EK

joka tulee käyttöön kesällä 1958. Tämä yhteys käsittää yhden kanavan, jolla voidaan siirtää joko yksi televisio-ohjelma tai vähintään 600 samanaikaista puhelua. Kanavan leveys on 3800—4200 MHz. Seuraavan vuoden keskivaiheilla on tarkoitus saada käyttöön reservikanava. Malmö on tarkoitus yhdistää Kööpenhaminan televisiokeskukseen, jolloin Tanskan ohella avautuu mahdollisuus osallistua myös Eurovisio-ohjelmiin. Norjan kanssa (Oslo—Karlstad) arvellaan päästävän televisioyhteyteen vuosien 1959/60 taitteessa. Suomen kanssa olympiakisojen alla 1952 tehdyt kokeilut olivat aikoinaan tuloksiltaan kielteiset. Nyt sen sijaan on todettu Tanskan järjestäneen vastavissa olosuhteissa televisio-ohjelman siirron välille Skamlebaek—Århus.

Konferenssi päätti, että muiden Pohjoismaiden tulisi esittää televisio-ohjelmien siirtoon tarvittavia yhteystoivomuksia, mikäli Ruotsin yhteyksien suuntaamisesta on kysymys, ja että asianomaisten hallintojen tulisi ennen 1. 12. 1957 lähettää Suomen hallinnolle tietoja siitä, kuinka televisio-ohjelmia voitaisiin siirtää Pohjoismaiden välillä. Suomen lennätinhallinto lupautui yhdistämään nämä ehdotukset ja lähettämään tiedot suunnitelmista ennen 1. 1. 1958 Pohjoismaiden Neuvostolle viittaamalla samalla tämän telekonferenssin päätökseen asiassa.

Tukholman (1952) televisioplaanin tuleva tarkistus (Ruotsin ehdotus)

Muistiossaan Ruotsi ilmoitti saattaneensa kansainvälisen pikatiedotusliiton pääsihteerin tietoon sen, että Ruotsi on valmis järjestämään konferenssin Tukholmaan plaanin jaksolukualueiden I ja III tarkistamiseksi ja plaanin tekemiseksi alueita IV ja V varten.

Tanska ilmoitti, ettei se halua suoritettavan mitään sellaisia muutoksia jaksolukualueilla I ja III, jotka saattavat koskea jo toiminnassa olevia tanskalaisia asemia. Se ei puolestaan pidä tarpeellisenä muutosten suorittamista jaksolukualueella II (ula-ääni). Suomessa ja Norjassa ollaan halukkaita suorittamaan I ja III alueen tarkistuksia; Suomi ilmoitti olleensa jo pakotettu osaksi poikkeamaan eräillä asemillaan Tukholman plaanista. Tarkistus olisi näiden maiden osalta tarpeen myös II alueen kohdalla.

SUOMEN YLEISRADION
ULKOMAILLE

LYHYTAALTOLÄHETYKSET
23. 9. 57—20. 3. 58

Ajat ovat Suomen aikaa

EUROOPPAAN JA ETELÄ-AMERIikkaAN

Aaltopituudet 16.85 ja 19.75 m

Arkipäivisin

12.50—13.05 Englannin- ja ranskankielinen
uutiskatsaus

13.05 STT:n uutiset suomeksi

13.15—13.50 Suomenkielistä ohjelmaa

Sunnuntaisin

12.50—13.50 Merimiesohjelmaa suomeksi ja
ruotsiksi

POHJOIS-AMERIikkaAN

Aaltopituudet 16.85 ja 19.75 m klo 14.00—16.00 sekä 31.40 m klo 14.00—15.00

Arkipäivisin

14.00—14.15 Englannin- ja ranskankielinen
uutiskatsaus

Maanantaisin:

14.15 STT:n uutiset suomeksi

14.25—16.00 Suomenkielistä ohjelmaa

Muina arkipäivinä:

14.15—14.45 Ruotsinkielistä ohjelmaa

14.45 STT:n uutiset suomeksi

14.55—16.00 Suomenkielistä ohjelmaa

Sunnuntaisin

14.00—14.30 Ruotsinkielistä ohjelmaa

14.30—15.00 Suomenkielinen viikkokatsaus

15.00—16.00 Merimiesohjelmaa suomeksi ja
ruotsiksi

Asemat:

Pori OIX 2 9555 kHz 31.40 m 15 kW

Pori OIX 4 15190 » 19.75 » 100 »

Pori OIX 5 17800 » 16.85 » 10 »

Kotimainen yleisohjelma kokonaisuudessaan
radioidaan joka päivä 49.02 m:n aallolla

Pori OIX 7 6120 kHz 49.02 m 15 kW

OY YLEISRADIO AB

Norja, Suomi ja Tanska pitivät IV ja V alueen plaanien tekoa vähämerkityksisenä vielä toistaiseksi. Asiasta voitaisiin kyllä keskustella ja vaikkapa kaavailla alustavaa plaania vielä ennen vuoden 1959 hallinnollista radiokonferenssia. Konferenssin kutsua koskevat vastaukset luvattiin Norjan, Suomen ja Tanskan hallintojen taholta lähettää UIT:lle kuluvan vuoden loppuun mennessä.

Pohjoismaisten hallintojen kanta kanavan numero 11 (216—223 MHz varaamisesta televisiolle Pohjolassa (Suomen esitys)

Tukholman 1952 konferenssi oli eräässä suosituksessaan kehottanut Euroopan yleisradiovyöhykkeen hallintoja tutkimaan mahdollisuuksia varata kyseinen kanava televisioliikenteelle. Kanava on osa ilmailuradiopurjehdukselle Atlantic Cityn taulukossa varatusta jaksolukualueesta.

Suomi ilmoitti olevansa pakotettu tekemään toistaiseksi kyseisen varauksen omalta osaltaan. Varsinainen yhteispäätös muodostui seuraavaksi:

katsottiin, että useista syistä olisi toivottavaa televisioalueen laajentaminen. Koska kuitenkin nykyisin on vaikeata määritellä ilmailutarvetta kanavalla 11, ei kysymyksestä katsottu voitavan tehdä mitään yhteistä päätöstä. Kuitenkin oltiin yksimielisiä siitä, että ennen seuraavaa hallinnollista radiokonferenssia tutkittaisiin mahdollisuuksia tehdä yhteinen pohjoismainen ehdotus kanavan 11 antamisesta televisiolle.

Mahdollisen yhteistyön järjestäminen lähetysten valvomiseksi (jaksolukutarkkailu) lähinnä HF-meri-radioliikenteen jaksolukualueilla 4, 6, 8, 12, 16 ja 22 MHz (Suomen ehdotus)

Muistiossaan Suomi viittasi IFRB:n toivomukseen hallintojen suorittaman jaksolukujen tarkkailun tehostamisesta. Jotta mahdollisimman vähällä henkilömäärällä saataisiin riittävän tehokas (arkipäivät ja -yöt) valvonta aikaan, oli Suomi lähettänyt ehdotustaan tekemään Norjalle, Ruotsille ja Tanskalle, jotka sen kanssa kuuluvat samaan

VASTAANOTTIMEN VAIHEILTA

Useimpien meidän mielestä Helsinki Radion lyhytaaltopalvelua kauppalaivoille voidaan ja pitäisi tehostaa. Totta on, että suuri osa sanomista kaukolaivoille ja -laivoilta kulkee ohi eikä via OFJ. Sopimuksistaan kiinni pitävänä ei hallinto voi antaa lupaa lähettimien jaksojen muutteluun, jota joskus laivoilta päin ehdotetaan. Rannikkoaseman lähettimien suunta-antenneja odotellessamme voimme kiinnittää huomiota muihin haittoihin liikenteessä. Häiriöasemien kuoro on voimakas varsinkin OFJ:n 8 ja 13 MHz bandeilla, asian on joka heppu OFJ:ssäkin omin korvin todennut käytyään asemaansa vähän kauempaa kuuntelemassa. (Jotkut antipodeinkin). Tuon häiriökuoron saa vielä valtavammaksi monien laivavastaanottimien huono selektiivisyys; rannikkoasemalle on saatu qrm-raportteja asemista, jotka ovat viidenkin kHz päässä kuunneltavasta jaksosta. Laivavastaanottimistahan ei ole niin tiukoja määräyksiä kuin -lähettimistä; kunhan laitteella »pääsee» asianomaisille bandeille, katsotaan se kelpolliseksi. Muistanpa tuonnottain kesälomasteilyllä eräässä laivassa ensitöikseni merkinneeni asteikkolukemat muistiin OFJ:n jaksoista. »Döm min häpnad», kun ne toisena päivänä löytyivät vallan eri kymmenluvuilta. Siinä selvisi minulle sekin merkillinen ujous, mikä laivasähköttäjiä vaivaa kun pitäisi kokeilla varajaksoja OFJ:n 8 ja 13:lla. Kun on kerran vaivoin aseman löytänyt, ei uskalla lähteä harhailemaan laitteen epävarmalla asteikolla. (Esim. Collins vastaanottimessa on jaksojen 8706 ja 8726 väliä asteikolla pari tuumaa.) Olettaa sopii sentään nyt tuonnin vapauduttua, että yhtiöiden radiotarkastajat eivät

valvontavyöhykkeeseen. Muut hallinnot eivät kuitenkaan olleet halukkaita niin laajaan tarkkailuun, mutta yhteistoiminta saatiin suppeampana kuitenkin alkamaan vuoden alusta lukien. Tarkkailukohteeksi tulevat lähinnä HF-lennätinliikenteen meriradion alueet.

Suomi velvoitettiin saatujen kokemusten pohjalta tekemään ennen vuoden 1958 loppua ehdotus toiminnan mahdollisesta edelleenjatkamisesta. Sovitusta yhteistyöstä Suomi velvoitettiin tiedottamaan IFRB:lle.

Eri Pohjoismaiden tiedonannot erittäin suurilla jaksoluuvuilla suoritettavaa meriradiopuhelinliikennettä koskevista suunnitelmista ja liikenteen järjestelyistä (Haagin 1957 sopimus VHF-meriradioliikenteestä) (Suomen ehdotus)

Suomi esitti nykyisin toiminnassa olevan verkostonsa. Samalla todettiin, että vuoden 1958 alusta siirrytään Haagin sopimuksen mukaisille jaksoluuvuille sekä ilmoitettiin Pohjanlahden raken-

ennen »lepää laakereillaan» kun joka kaukolai- vassa on kunnon vastaanotin kidesuotimineen. Siihen mennessä on meidän sähköttäjiä kunkin huolehdittava siitä, että todella osaamme kaikki hienoudet siinä uudessa koneessa käyttää hyväksemme. Ainakin oman urani alkupuolta muistellani totean, etten osannut. »Hakunuppiä vain kääntelin, beat osc. missä sattui olemaan ja levein kanava käytössä. Vasta-aseman jotenkin kuultuani jätin nappulat silleen ja aloin hirmuisen kohinan ja rähinän seasta poimia vastapelurin merkkejä. Tosin lähettimet silloin olivat vielä VFO-tyyppiä ja huono vakavuus monissa niissä, joten piti käsi nupissa kulkea mukana. Kaikki tuo on taakse jäänyttä. Nyt kuunnellaan kirkkaita kidejaksoja, jotka kiltisti pysyvät kapeassa-kin raossa. Viimeiset alan vuosiluokat ovat jo kursseilla saaneet pätevää opastusta liikennevastaanottimien käsittelyssä. Tässäkin lehdessä on sitä ollut. Muistellaanpa pääkohtia jutusta: tarkista koneesi beat-oskillaattorin nollakohta, se voi olla siirtynyt tehtaan antamasta paikasta. Hae kohta pääasteikolta, missä ei ole mitään signaalia beat-osc. nappulaa käänellen huomaat kyllä oikean nollakohdan. Nyt vasta-asemaa kohdalle virittäessäsi, beat tässä asennossa viritä asemaa »nollamurinaan» saakka ja jätä aaltosäätö siihen. Nyt voit kaventaa kanavaa ja tee se myös. Beat-osc. nupilla saat haluamasi äänenkorkeuden. Joskus voi olla tarpeen osamillin nyhjäisy vielä aaltosäädöstä, jotta saisit oikein kilahtavan kideään esiin. Esim. Collins y.m. amerikkalaisissa koneissa on tuo »Crystal phasing» säätö hyvin tehokas ka-peallakin kanavalla mahdollisen qrm-aseman poistamisessa. Kannattaa aina käyttää »systemaattista viritystä».

Better qso next time.

Kpn
a

nussuunnitelma. Suomalaisia laiva-asemia on tällä alueella toiminnassa hyvin vähän.

Tanskassa ei toistaiseksi ole yhtään yleisen liikenteen asemaa Haagin VHF-alueella.

Islannissa aiotaan rakentaa myös VHF-rannikkoasemia, mutta ne tulevat lähinnä rannikkovartiointiin.

Norjassa on jo lukuisia rannikkoasemia toiminnassa. Asemat on sijoitettu Haagin sopimuksen mukaisille jaksoluuvuille. Yleisenä kutsujaksolukuna käytetään jaksolukua 156,8 MHz.

Ruotsissa ei toistaiseksi ole ryhdytty yleistä verkostoa rakentamaan. Sen sijaan Haagin VHF-sopimuksen mukaisia jaksolukuja on jo jaettu luotsi- ja tulliviranomaisille.

Ottaen huomioon VHF-rannikkoasemien toisilleen mahdollisesti aiheuttaman keskinäisen häiritsemisvaaran, komitea tahtoi korostaa sitä seikkaa, että naapurihallintojen on jo jaksolukujen jaon suunnitteluvaiheessa asetettava toistensa kanssa yhteyteen kuten Haagin sopimuksen jakotaulukon huomautus 4 edellyttää.

=via OFJ=

- sanomat kaukovesiltä suoraan Suomeen;
- kuuluvuus- ja häiriöilmoitukset kaikilta kaukovesiltä OFJ:n tai kirjeitse suoraan posti- ja lennätinhallituksen ulkomaanosaston tietoon.

Neuvottelut Italian lennätinhallituksen kanssa ovat johtaneet suotuisaan tulokseen. Roma Radio/IAR ei enää jatkuvasti häiritse HF-puhelinliikennettämme.

HF-lennätinbandien häiriötarkkailu tehostuu tulevan vuoden alusta lukien kaikissa pohjoismaissa.

Useat maat ovat tehostaneet liikennetarkkailuaan kuten moni radiosähkötäjä on jo omakohtaisesti saanut havaita. Raporttien saannin vaaran poistamiseksi olisi radiosähköttäjien välttämätöntä suorittaa liikennöinti mahdollisimman ohjesäännönmukaisesti. Eräinä vaarakohtina ovat olleet:

- hiljaisuusaikoina työskentely 500:lla;
- liiallinen kutsuminen yhteyksiä yrittäessä;
- A2-luokan lähetyksen käyttö työskenneltäessä HF-lennätinliikenteen bandeilla;
- häiriötä tuottanut 410 käyttö muuhun kuin suuntimisliikenteeseen.

ilahduttakaa
ystäviänne

KORU-
sähkeellä

Ystäviinne ja omaistenne viettäessä merkkipäiväänsä muistatte heitä parhaiten lähettämällä korusähkeonnittelun. Olettepa lähellä tai kaukana, korusähke menee aina nopeasti perille.

Valittavananne on kaikkiaan 21 aistikasta korulomaketta, joista löydätte sopivan niin tutunomaisiin kuin virallisempiinkin tervehdyksiin.

Käyttämällä korusähkettä tuette samalla Mannerheim-liiton ja Tuberkuloosin Vastustamisyhdistyksen työtä.

POSTI- JA LENNÄTINLAITOS

Radiosähkötäjä

EINAR
HOLMLUND

60-vuotias

Marraskuun 23 päivänä täytti SR:n perustajajäsen, I luokan radiosähkötäjä Einar Holmlund 60 vuotta. Käytyään Turun Teollisuuskoulun hän osallistui maamme ensimmäisille radiosähkötäjäkurssille, jotka alkoivat syksyllä 1920, saaden II lk. radiosähkötäjän pätevyystodistuksen 4. 6. 1921. Ensimmäisen luokan radiosähkötäjäututkinnon hän suoritti 27. 11. 1930. Toimittuaan ensin noin 7 vuoden ajan laivaradiosähkötäjänä s/s Imatrassa, s/s Oihonnassa ja s/s Oberonissa hän siirtyi vuonna 1929 Aero Oy:n lentosähkötäjäksi. Vuonna 1940 hän tuli lentäneeksi yhteensä miljoonan kilometriä, saaden tällöin ns. lentomiljonäärin arvon. Aero Oy:stä hän erosi vuonna 1945, josta lähtien hän edelleenkin toimii radiosähkötäjänä Helsinki Radiossa.

Parhaimmat onnittelumme veteraanijäsenellemme merkkipäivän johdosta.

MURINAA TULLIKIRJOISTA

Joitakin aikoja sitten saimme entisten kirjojen ja todisteiden sarjaan uuden tulokkaan, tullikirjan. Me kaikki varmasti odotimme uutuutta mielenkiinnolla, siinä uskossa, että tullaussysteemiä olisi tällä keinolla aikomus saada joustavammaksi ja käytännöllisemmäksi. Mutta totuus olikin sitten aivan päinvastainen, paperipaljouden suhteen kaikki pysyi ennallaan, tai oikeastaan muuttui pahempaan päin, sillä nythän tuli yksi kirja lisää. Epäilenpä, onko tätä kirjaa suunniteltaessa lainkaan kuultu asiantuntijoita, ts. henkilöitä, jotka tulevat tekemään jokapäiväistä tuttavuutta sen kanssa. («... valtiovarainministeriön vahvistaman kaavan mukaisen tullauskirjan, johon ...»). Kirjan lehdiltä huomaa tämän asian täysin selvästi, asiantuntemattomuus suorastaan paistaa läpi. Olin todella odottanut toisenlaista ratkaisua, ja varmasti moni muukin odotti myös. Sangen pienellä vaivallahan olisi saatu syntymään sellainen, tosin ehkä kooltaan hieman suurempi kirja, johon olisi saatu yhdistettyä nykyiset käytössä olevat tarkkailuluettelot ja ns. »musta kirja». Kuinkako? Esi-merkiksi siten, että kirjan sivut olisi painettu suurinpiirtein samanmallisiksi kuin nyt ovat em. tarkkailuluettelot, tietenkin varustettuina tarpeellisilla lisäsarakeilla, mutta niin, että jokainen sivu olisi ollut kahtena kappaleena, so. toinen irtirepäistävässä. Kun nyt kirjan haltija olisi kirjoittanut tavaransa tälle lehdelle (ja tietenkin

RADIOSÄHKÖTÄJÄ

Erkki Koivisto

TOIMINUT 25 VUOTTA

LIITON SIHTEERINÄ

Kuluvan joulukuun 5 päivänä tulee kuluneeksi 25 vuotta siitä kun nykyinen toiminnanjohtajamme, radiosähkötäjä Erkki Koivisto otti liiton sihteerin tehtävät hoitoonsa.

Monet ovat ne liittomme hallitukset ja hallituksen jäsenet olleet, jotka tuon taipaleen aikana ovat hänen mukanaan olleet jäsenistömme etuja ajamassa ja niitä valvomassa — ja »kaatuneet» tai sitten uupuneet työhön usein parhaissa voimissaan. Mutta Erkki Koivisto ei ole uupunut. — Hänen toimintansa perusta liitossa on laskettu perustajajäsenyydestä alkaen jo niin vankalle pohjalle ja oleellisimmat liittomme päämäärät ovat tuolloin jo hänelle täysin selvinneet, niin että mikään »heilahtelu» ei ole voinut horjuttaa hänen suurelta jäsenistönosalta saamaansa arvovaltaa. Ja mikäpä voisi horjuttaakaan tuolta perustalta lähtenyttä vakaumusten miestä.

Useista tuon 25 vuoden ajan järjestötoimintaan kuuluvista saavutuksista saamme kaikki nykyiset radiosähkötäjät kiittää mainiota, työteliästä sihteeriamme ja toiminnanjohtajamme Erkki Koivistoa.

Vuosi vuodelta on liittomme toiminta laajentunut sekä määrältään että laadultaan, mutta Koivisto on aina jaksanut pysyä kasvaneitten tehtäviensä tasalla ja aina olla luomassa pohjaa uudelle kehitykselle. Hän on myös pitänyt liiton toiminnan perusajatuksia selvinä silloin kun nuoret hallituksen jäsenet ovat olleet valmiit perussuunnasta poikkeamaan.

Liiton nykyinen hallitus tervehtää täten toiminnanjohtaja Koivistoa mitä vilpittömimmin toivoen hänen työteliäitten vuosiensa liittomme hyväksi edelleen jatkuvan yhtä tuloksellisina kuin ovat kuluneet 25 vuottakin olleet. Uskomme liittomme jäsenistön yhtyvän miesjoukolla toivomukseemme.

myös kaksoiskappaleelle!), jätettäisiin tullikirja tulliviranomaisille tullausarvojen merkintää varten. Tämän jälkeen tulliviranomainen irroittaisi irtirepäistävät lehdet, jotka täten yksinkertaisesti ja vaivattomasti toimisivat tullivartijan käytössä olevina tarkkailuluetteloina. Toinen kappale jäisi tietenkin kiinni tullikirjaan, jolloin ao. henkilöllä olisi hallussaan todiste maihinviedyistä tavaroista.